

Pysy hereillä

Syksyinen väsymys on iskenyt otteensa. Ajatus ei luista, silmäluomet on painavat. Naapurihuoneestakin kuuluu harras haukotus. Sitä on liikkeellä muillakin. Pelkällä nukkumisella ei taida tämä väsymys korjaantua. Miten pysyä virkeänä ja hereillä arjen menossa? Ohjeita löytyy sen mukaan keneltä kysyy.

Ensi sunnuntain aihe on ”valvokaa”. Väsyneelle se kuulostaa kohtuuttomalta. Mieleeni tulevat Jeesuksen opetuslapset, jotka eivät pysyneet hereillä siellä Getsemanen puutarhassa, kun Jeesus halusi heidän rukoilevan kanssaan. Väsyneet tarvitsivat lepoa. Olihan Jeesus itsekin joskus väsynyt. Silloin hän lähti itseksensä johonkin yksinäiseen paikkaan levähtämään. Ihmisen perustarve tuli Hänellekin selväksi. Jeesus siis tietää miltä väsyneistä tuntuu, kun ei pysty, eikä kykene. Silloin ei ole parhaimmillaan.

Valvomisen ja hereillä pysyminen sunnuntain aiheena ei onneksi tarkoita fyysistä nukkumattomuutta. Kysehän on hengellisestä valvomisesta ja valppaana olost, kun emme tiedä, milloin on oma aika lähteä tästä elämästä. Vaikka ihminen kuinka olisi luonteeltaan elämäniloinen, on totuus, että tämä elämä ei ole ikuista. Liaksi tähän maailmaan kotiutumisen vaara on joskus suuri. Suhde Jeesukseen ja armahdetuksi tuleminen on tämän elämän kysymys. Joku sanoi sen nasevasti: ” Jeesus tulee, oletko valmis”.

Psalmikirjoittaja pyytää rukouksessa: ” Opetä meille, kuinka lyhyt on aikamme, että saisimme viisaan sydämen” (ps. 90:12). Sata vuotta ihmisen elämää tuntuu pitkältä. Moni iäkäs on silti todennut elämän menneen läpi nopeasti. Viisas sydän ymmärtää elämän haurauden ja kuoleman todellisuuden. Se ymmärrys voi johtaa armollisen Jeesuksen luo.

Mielen täyttää rukouslaulu: ” Valvomaan ja rukoilemaan rohkaise Jeesus, kanssasi Jeesus”. Väsyneenäkin on hyvä luottaa siihen, että Jeesus kuulee sanomattomat pienet rukoushuokauksenikin. Hän rohkaisee pysymään lähellä ja vetää puoleensa. Pienikin usko riittää, kun kohde on oikea: Jeesus!

Ritva Eronen, Ylitornion diakoni